

MIDNATTSDROPPET

MARANATA
TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

Frälsta ungdomar i aktion i väckelsemöte.

NR 14

15 – 31 JULI 1967

PRIS 1:10

BÖN

*Hur flimrar icke orden för min syn —
o, Jesus,
när jag här inför Dig beder
med öppet blod
och undergivna leder
och pannan vidrörd av den vita skyn. —*

*Oändlige,
som äger varje dag,
förunna mig ett sekel att förnimma
Din Andes våg gå över denna strimma
av köttets kust,
som ännu är mitt jag. —*

*O, Ljuvlige —
inför Ditt ögas sken
slår eldar ut ur tingens grå kristaller,
och stoft
blir stoft,
som oavlatligt faller
på bönens vingar
såsom tyngdlös sten.*

NILS WESTBERG

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,
31 71 35.**

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Nr 14

15 JULI 1967

Årg. 8

Björne Erixon:

ENSIDIGHET ELLER MÅNGFALD?

Varje väckelse har fått den stora förmånen och uppgiften att lyfta fram, aktualisera någon eller några bortglömda eller bortträngda bibliska sanningar. —

Martin Luther nyupptäckte den grundläggande sanningen om att människan blir rättfärdig av tro allena, och inte av laggärningar. Det låg och ligger fortfarande enorm sprängkraft i erfarenheten av den villkorlösa nåden, som dock ej får vara en huvudkudde för den rättfärdiggjorde utan istället en sann fostrare till äkta och helig gudsfruktan, fri från skrymteri, moralism och hårda och obarmhärtiga fördömanden av svaga trossyskon och av andra människor i liknande ställning. —

Den metodistiska väckelsen gjorde frågan om en kristens helgelse och fullkomlighet allvarligt och underbart närgången. —

Baptisterna led och kämpade fram sanningen om troendedopet. I dag blir ingen, åtminstone i de flesta länder landsförvisad därför att han som troende låter döpa sig. —

Pingstväckelsen lyfte fram flera bortglömda skatter och rikedomar som t. ex. om den fria församlingen, andedop med tungotal samt de andliga nådegåvorna.

I dag behöver ingen springa i flera kyrkor eller lokaler för att få uppleva allt detta. Gud

vill föra allt samman. Och i *ORDET* och i *KRISTUS* möter vi fullheten och helheten. *DIT kan vi alla komma, om vi vill!*

□ □

Jag har med djup smärta och ibland i förtvivlan sett hur vi ofta, ja alltför ofta, begränsar Gud. Vi möter i dag nästan överallt, ett *STYMPAT* och *UPPBLANDAT* evangelium.

Hur ser då troslivet ut, ty det är ju fundamentalt förknippat med och beroende av förkunnelsen?

Jag tror att det är möjligt att inom Ordets gränser få uppleva ett *helt, odelat, kraftfyllt och fulltonigt* evangelium i funktion. Gud vill och kan hjälpa oss med brister och *ensidigheter*, både i förkunnelsen och i det enskilda troslivet. —

En del människor har fått för sig att man skall dela upp sig efter olika Herrens tjänare. Man börjar springa efter predikanter! Då får man sannerligen springa i fortsättningen! Man sätter den ene mot den andre. Och indelar dem i en oskriven, men kusligt effektiv, *värdeskala*.

Istället borde vi väl inse att varenda en behöver sättas in i sitt sammanhang?

När Paulus kände att han behövde kompletteras, hur borde det då vara i dag?

Istället för att i dessa mycket ömtåliga frågor

Forts. på sid. 18.

GEMENSKAP eller

"— en Ande..." (Ef. 4:4).

Det finns *många* andar. Därför måste vi "pröva andarna, huruvida de äro av Gud" (1 Joh. 4:1). Det får inte vara så, att du accepterar var och en ande, därför att han pratar om Gud och Jesus och citerar Guds Ord eller för ett allmänt gudeligt och moraliskt oantastligt tal. Hur många kristna ursäktar inte sin åhörarlättja med att påpeka, att det ju ändå är Guds Ord, som predikas, och det är obestriddligen så i de flesta religiösa sammankomster. Visst är det rättfärdiga och kristliga betraktelser och predikningar, som serveras i lämpliga portioner, och unga som gamla kan vara fyllda av en djup och ärlig längtan efter väckelse, efter att det skall lossna, efter att få göra en insats för Guds rike.

Vad är det då som gör, att möte efter möte går enligt ett för varje år allt noggrannare utformat mönster, utan att det vackra, som målas upp i predikningarna händer? Är det ett naturligt tillstånd, att ingenting sker, att evangeliet uppenbarligen berövats sin kraft?

Nej! Men det skrämmande är, att tusentals kristna bara i vårt land inte vill någon förändring, om den på minsta sätt stör det inarbetade systemet och den ingrodda ordningen. Man tröskar på, som man har det, och man kallar mötena "väckelsemöten", även om ingen minns, när en syndare sist blev väckt. Dessutom har man sång- och musikmöten för att inte trötta med Guds Ord. Kanske ägnar man regelbundet någon kväll åt barn- eller ungdomsmöten, eftersom ungdomen tydligen be-

höver någon specialfrälsning. Unga, energiska pastorer med seminariebetyg på fickan och öppna för den djärva "American style" satsar på elgitarer, bas, trummor och svängiga rytmer. Leker man manne Maranata? Ja, man måste pröva nya grepp. Det är den moderna given! Kanske nattmöten, diskus-

Av Nils Westberg

**"Andens vind är inget litet privat blåsväder
människor skapar omkring sig själva eller omkring sin egen organisation..."**

sionsmöten eller korv- och coca-cola-möten är lösningen? Kunde man kanske inte hyra en godtemplarlokal och ha möten där, som vissa andra? Man prövar, och till en början är det intressant och sätter fart på förmågorna i leden. Men resultatet blir lika klenkt som förut.

Det nya gamla greppet

Ty se, man frälser ingen med sång, instrument, stilarter, speciella mötesformer eller lokaler. Man frälser ingen ens med Guds Ord, ty då borde hela svenska

folket vara frälst vid det här laget, då det genom århundraden matats med predikningar.

Nej! Det som gör Guds Ord till ett skarpt och genomträngande svärd, det är ANDEN i ordet. "Låten giva eder... Andens svärd, som är Guds ord (Ef. 6:17). Den enda verkande kraft, som löser en människa, är nämligen ANDEN i ordet, det är den, som vittnar. "Och Anden är den som vittnar, eftersom Anden är sanningen" (1 Joh. 5:6). "Om en människa icke bliver född av vatten och ande, så kan hon icke komma in i Guds rike" (Joh. 3:5). Det sker *alltid* något, "när den Herre verkar, som själv är ande" (2 Kor. 3:18), ty "Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet" (2 Kor. 3:17).

Så följer av detta, att där Guds Ord ständigt sås ut, men inga syndare blir frälsta, där är icke Anden verksam *genom* ordet. Där Anden icke är närvarande, får ordet en motsatt effekt: *Det verkar sömnaktighet, förakt eller övermättnad*, ja, t. o. m. äckel, ty "bokstaven dödar, men Anden gör levande" (2 Kor. 3:6). Pris ske Gud!

Det är många syndare, som predikats ihjäl och många troende, som matats till leda med död kost, med stenar i stället för bröd!

Den Ande, som skall hålla Guds världsvida församling samman, är alltså icke lika med inskränkt, mänsklig trångsyn eller falska hänsynstaganden, utan det är väckelsens fria Ande från Gud, som gör det gamla evangeliet levande och kraftfyllt idag. Den Anden är

- GEMENHET? III

en som på apostlarnas tid, och dess yttringar är *desamma* som i Ordet, suveränt överlägsna alla tidsandar.

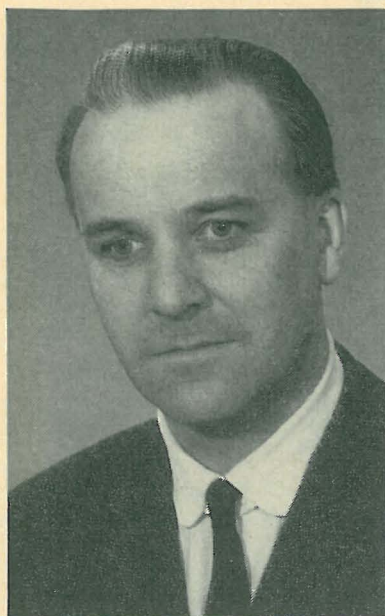
Den lyder inga mänskliga önskningar eller direktiv. Den är *en gudomlig vind*, som vädrar ut efter generationers fromma "susande" och sussande. Den är en "våldsam storm", som far fram med uppståndelse, frälsningsnöd och styng i förstockade hjärtan (Apg. 2: 2 och 37). Men den är *inget litet personligt blåsväder*, som du eventuellt försöker skapa omkring dig själv eller omkring din organisation. "Vinden blåser vart den vill" (Joh. 3: 8). Halleluja!

Det är Anden från Gud, inspirationens fladdrande tungor av eld, det evigt brinnande blosset framför Hans tron, Lammets allseende öga över församlingar och enskilda (Uppb. 5: 6).

Käre vän, inför det ögat är allt uppenbarhet och värderat, dess ljus är outhärdligt för orenerade hjärtan, för hemliga avfällingar, men en upplysande ljungeld för dem som älskar vår Herres Jesu Kristi uppenbarelse.

Anden är vingårdsmannens blixtrande, skarpa kniv, de torra grenarna till dom men fruktträden till rikedom, pris ske Gud! Släpp Anden in, och vi skall uppleva en *församlings-tukt*, inför vilken lögnen icke uthärdar utan avslöjad faller död ned (Apg. 5: 9—10) och jordiska medlemsregistreringar avslöjas i sin löjeväckande meningslöshet. Med de andliga nådegåvorna i fri verksamhet orkar de onsdags-, torsdags- och söndagskristna inte med. De står inte ut. De hoppar av och

går landsvägen i stället för att lägga ut på djupet! Ack, så ödmjukt, så anspråkslöst, så stillsamt de följer sina egna tankars och åsikters skrytsamma strandstig; saligen förstockade inför Guds Ords klara riktlinjer, krav och löften för *sant* medlemskap i den *levande* Gudens församling!

Nils Westberg

Ytterst är Andens närvaro förutsättningen för att den *kärlek* skall fungera, som Paulus talar om i 1 Kor. 13 och utan vilken allt tjänande och allt barmhärtighetsverk är förgäves. Ty *kärleken* är Andens *första frukt* enligt Gal. 5: 22: "Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid..."

Det finns nämligen en kristen verksamhet, ett kristet tjänande och ett offrande, som icke drivs av Andens kärlek. Motivet är icke Jesu förhållande,

vilket skall vara det enda. "Han (Anden) skall förhålla mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder" (Joh. 16: 14).

Många tjänar och tjänar på ett storslaget sätt, därför att de vet, att det bör vara så, eller därför att *prestigen* så bjuder Enskilda och kollektiva insatser kan vara imponerande. Men frågan är: Drivs de av Anden? Eljest är de ändå förgäves och till intet gagn för offraren (1 Kor. 13: 3).

Detta är kanske det svåraste att inse, ty utåt är allt gott verk lika gott. Men Anden, och *den ensam*, uttrännsaker allt (1 Kor. 2: 10). Därför kan det vara *smärtsamt* men likväl absolut nödvändigt att pröva andarna och lämna allt självvalt gudstjänstväsende och allt dött barmhärtighetsverk. Därvid skall "mycket varda krossat, som vida har blänkt, men människorna skola lyftas i anden", för att citera den profane diktaren Ferlin.

Doktrinärt riktig förkunnelse, en utbredd mission, religiös kärleksverksamhet, oklanderliga möten och andra tilltalande manifestationer är alltså i och för sig ingen ANDLIGT hållbar motivering för att icke i en fri väckelse lämna allt och bära Jesu smälek utanför lägret.

Nils Westberg

Evangelist

LASSE JOHANSSONS

adress är nu

Hamrevägen 14 A

BOLLNÄS

Israeliska soldater.

Agne Bark:

ISRAEL I BLICKPUNKTEN

Vad skall ske härnäst?

Många bibeltolkare sammanblandar ofta ord som gäller församlingen och Israel. Jag tror, att allt vad Gud lovat sitt egendomsfolk får församlingen njuta välsignelserna av, men vi får också komma ihåg att det finns välsignelser som speciellt är givna åt Israel. Framförallt får vi inte göra som de gjort, vilka menar att det är en utopi att Israel skall få sitt land tillbaka, och som anser det vara enbart en judisk dröm att Israel en gång skall stå i centrum för Guds världsstyrelse. —

Gud har lovat landet åt Israels folk.

Det står visserligen att "Jafet skall bo i Sems hyddor", men vi har ingen rätt till *alla* hyddor. Israel måste få allt det som Guds Ord säger att Israel skall ha, nämligen landet i *hela* dess omfattning. Sedermera skall också vid Kristi regering i tusenårsriket, lag utgå ifrån Sion, och hela jorden få uppleva välsignelsen av Israels återupprättelse. Nog skall församlingen ha sin beskärda del av välsignelsen, men Israel skall också ha sin del. —

Då vi läser Israels historia i *gamla* förbundet finner vi att landet hade sin *allra* största utsträckning under Davids och *Samuels* regeringstid. Sedan delades riket. Tio stammar gick åt ett håll och två stammar åt ett annat. År 722 f. Kr. fördes de tio stammarna bort i *assyrisk* fångenskap. Juda rike — nämligen de *två* stammarna

— höll stånd ända till år 600 f. Kr., då skedde den första judedeportationen. Den skedde till Babel. Sedan vet vi att Israel också återvände från den babyloniska fångenskapen. —

■ ■ ■

Nu är det så med det profetiska ordet att det ibland finns mer än en, ibland två och tre uppfyllelser av samma profetia. Delar av en profetia kan först gå i uppfyllelse medan den slutliga, fullödiga uppfyllelsen kan dröja ännu en tid. —

Vi kan nämna flera exempel.

När Jesus red in i Jerusalem på en åsninnas fåle säger Matteus att detta skedde för att det skulle fullbordas som var sagt genom profeten som sade:

"Sägen till dottern Sion: Se din Konung kommer till dig, saktmodig, ridande på en åsna, på en arbetsåsninnas fåle... Och folket, både de som gingo före honom och de som följde efter, ropade och sade: Hosianna, Davids son! Välsignad vare han som kommer i Herrens namn, Hosianna i höjden!" Matt. 21: 5, 9.

Vi vet dock att det skall komma en fullödigare uppfyllelse av detta ord. Det skall ske under Rikets tid, den tid om vilken Jesus senare talar då han säger:

"Se edert hus skall komma att stå övergivet och öde. Ty jag säger eder, härnäst skolen I icke få se mig, intill den tid då I sägen: Välsignad vare han som kommer i Herrens namn." Matt. 23: 38—39.

Det kommer alltså en mera fullödlig uppfyllelse av Sakarjas profetia än det som Matteus berättar om, då Jesus inred i Jerusalem. —

Det står vidare om krigsmännen som stack upp Jesu sida med ett spjut att det skedde för att den profetia skulle fullbordas som sade: "De skola se upp till honom som de hava stungit." Det kommer dock en fullödligare uppfyllelse av den senare delen i detta profetiska ord, nämligen vid hans tillkommelses uppenbarelse:

"Se, Han kommer med skyarna; och allas ögon skola se honom, ja, ock deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn. Ja, amen." Upp. 1: 7.

Det är nämligen Israels folk som skall få se Jesus då han kommer personligen till jorden, sätter sina fötter på Oljeberget, upprättar riket åt Israel. —

På pingstdagen vet vi att Petrus citerade Joels profetia och säger: "Här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel." — Den slutgiltiga uppfyllelsen av denna profetia hör dock samman med tiden strax före Rikets upprättande. Också hos profeten Hesekiel kan vi läsa om hur Israel skall få del av denna andeström från himmelen, och välsignelsen når så ut över hela folkvärlden. Gud utgjuter sin ande över allt kött. —

Det är således viktigt att vi har detta i minnet, att ett profetord delvis kan uppfyllas men att den slutliga och fullödiga uppfyllelsen av samma ord kan komma långt senare, men den kommer alltid. —

■ ■ ■

Vi skall nu på nytt läsa det ord av Jesus som i dag är så skakande aktuellt:

"Och de skola falla för svärdsegg och blive bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk; och Je-

rusalem skall bliva förtrampat av hedningarna, till dess att hedningarnas tider äro fullbordade." Luk. 21: 24.

När Jesus här talar om ett Jerusalem som skall förtrampas av hedningarna syftar han givetvis på det gamla Jerusalem — staden inom murarna. Och när han säger att stor nöd skall uppstå i landet kan inte detta syfta på något annat än Jerusalems förstörelse år 70 e. Kr.: "De skall falla för svärdsegg och blive bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk." Vi vet att detta har skett. —

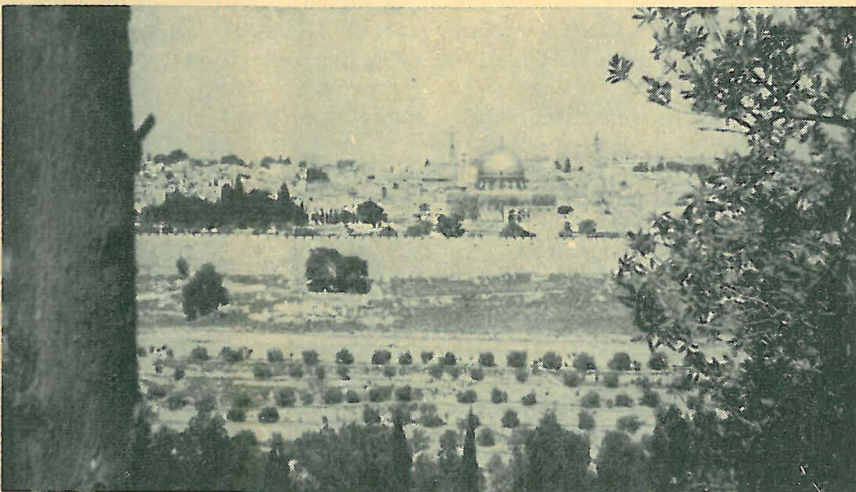
Sedan dess har judafolket varit kringspritt över hela jorden. Om detta säger ju också Paulus: *"Så uppfylla de alltjämt sina synders mått. Dock, vredesdomen har kommit över dem i all sin stränghet."* 1 Tess. 2: 16.

Paulus menar här den förstörelse och blindhet vilken kommit över dem som en förbannelse, på grund av att de förkastade Messias. —

Vi vet, att Herren gav detta folk ytterligare en respittid på 37 år innan den ödeläggelse och förskingring drabbade dem, som Jesus förutsagt. Av sammanhanget framgår dock klart att en tid skulle komma då ödeläggelsen och förskingringen skulle vara slut. "Jerusalem skall bliva förtrampat av hedningarna till dess hedningarnas tider är fullbordade", sade ju Jesus.

När Jesus sade detta syftade han, som sagt, på staden innanför murarna, som nu under så många århundraden varit förtrampad av hedningar. Nyss har vi dock upplevt det dramatiskt skakande ögonblick, då Israel intog staden. Jerusalem förtrampas ej längre av hedningar. Det är en mycket märklig profetia, som vi alltså sett gå i uppfyllelse inför våra ögon. —

Forts. på sid. 18.

Jerusalem med den muhammedanska moskén på den gamla tempelplatsen.

MEDAN DAGEN VARAR . . .

DEN FÖRSTE ADAM införde en sorgens dag i människosläktet genom syndafallet, men Jesus, DEN SISTE ADAM, upprättade fallet, öppnade den stängda vägen till Gud och införde en frälsningens dag för alla människor och vi kan säga med psalmisten: "Detta är den dag, som Herren har gjort; låtom oss på den fröjdas och vara glada."

Medan dagen varar.

Jesus sade till sina lärjungar för snart två tusen år sedan: Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar, som har sänt mig; Natten kommer, då ingen kan verka. —

Jesus visste att natten kommer, då ingen kan verka Guds verk mera, det är då slut på nådens tidshushållning och vedermödans hemska natt inbryter. Därför gick Jesus omkring i alla städer och byar och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skräpplighet bland folket. Det står så gripande, att "när han såg folkskarorna, ömkade han sig över dem eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna, lika får som icke hava någon herde". —

Jesus var vid pass trettio år gammal, när han begynte sitt verk, och omkring trettio och ett halvt år gammal när hans hjärta brast i döden, av kärlek till en i synd fallen värld, på Golgata kors, och han utropade ett evigt: "Det är fullbordat." — Hela denna korta verksamhetstid, från den tid då han döptes av Johannes i floden Jordan, och Anden sänkte sig ned över honom i form av en duva — och förblev över honom — och då han sedan fördes av Anden ut i öknen för att frestas av djävulen, vände i Guds kraft tillbaka och begynte sin helbräddagörelseverksamhet tills han dog på Golgata kors, var han i rastlös verksamhet för att göra sin Faders vilja. Petrus säger, att han vandrade omkring och gjorde gott och helade alla som voro under djävulens våld; ty Gud var med honom. Apg. 10: 38.

Han såg folkskarorna illa medfarna, sargade och slagna av synd, sjukdom och besättelse. Han älskade folket, men hatade synden. Han löste

dem från deras plågor och de vände glada hem prisande Gud.

Den spetälske ropade när han såg Jesus: "Herre, vill du så kan du göra mig ren." Att han kunde hjälpa honom, det var han säker på, men om han ville det, det var han inte viss om, men Jesus både kunde och ville hjälpa. Det står så underbart, "då räckte Jesus ut handen och rörde vid honom och sade: 'Jag vill, bliv ren' och strax blev han fri från sin spetälska." — Matt. 8: 1—3.

Den blinde Bartimus ropade, när han hörde att Jesus gick vägen förbi: "O, Jesus, Davids son, förbarma dig över mig." Jesus sade till honom: "Vad vill du att jag skall göra dig?" Bartimus svarade: "Låt mig få min syn." Då fick han höra orden: "Gå, din tro har hjälpt dig", och strax fick han sin syn och följde honom på vägen. —

Den lame mannen fick höra Jesus säga: "Stå upp, tag din säng och gå hem." Då stod han strax upp, tog sängen han hade legat på och gick hem, prisande Gud. Och folket sade när de såg detta under: Vi hava i dag sett förunderliga ting. —

Medan dagen varar måste vi göra Guds gärningar.

Lägg märke till, att det står ordet VI här. Jesus såg att skörden var mycken, att skördetiden var kort. Det behövdes arbetare, han behövde hjälp i skördearbetet och han utvalde tolv lärjungar som skulle följa honom. Dessa gav han makt över orena andar, till att driva ut dem, så ock makt att bota alla slags sjukdomar och allt slags skräpplighet, och de gingo ut och predikade att man skulle göra bättring! "Och de drevo ut många onda andar och smorde många sjuka med olja och botade dem." Mark. 6: 12—13.

Sedan kallade Jesus sjuttio två ytterligare till att lösa de bundna och sätta de plågade i frihet och sände dem ut. Det står att de kommo tillbaka glädjestrålade, uppfyllda av glädje över att de onda andarna var dem underdåniga. De fick lämna sina offer och erkänna kraften i namnet Jesus.

Så kom den stunden då Jesus skulle lämna sina lärjungar och fara hem till sin fader. Vi förstår att de var oroliga, men Jesus lovade att sända

"Detta är den dag som Herren har gjort; låtom oss på den fröjdas och vara glada." Ps. 118: 24.

"Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar, som har sänt oss; natten kommer då ingen kan verka." Apg. 9: 4.

"När den Helige Ande kommer över Eder, skolen I undfå kraft att bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och sedan intill jordens ända." Apg. 1: 8.

Av Enoch Karlsson

dem "en annan Hjälpare, som för alltid skulle vara hos dem". Joh. 14: 16. Jesus säger också i sitt avskedstal: "Sannerligen säger jag Eder: Den som tror på mig han skall ock själv göra de gärningar som jag gör: och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern." Joh. 14: 12. Underbara löften, om en annan hjälpare och om större ting som de som trodde på Jesus skulle göra.

När den helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft.

Jesus hade lidit och dött på korset, uppstått igen, och visade sig för de sina och samtalade med dem i fyrtio dagar om Guds rike. Och han sade till dem: "När den Helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft till att bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien, och sedan intill jordens ända." Apg. 1: 8.

Han sade också till dem — inte bara till de elva, utan här är alla frälsta, döpta och andedöpta, benådade syndare inräknade i Konungens marschorder, under hela denna evangelii dag — han sade: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat — den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst, men den som icke tror, han skall bliva fördömd. Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro: Genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål, ormar skola de taga i händerna och om de dricka något dödande gift, så skall det alls icke skada dem. På sjuka skola de lägga händerna och de skola bliva friska." Därefter sedan Jesus hade talat till dem, blev han upptagen i himmelen och satte sig på Guds högra sida. Mark. 16: 15—19.

Så står det att de tillbad Jesus och vände sedan tillbaka till Jerusalem, uppfyllda av glädje. Luk. 24: 32.

Lärjungarna hade fått mycket av Herren före pingsten. De voro lärjungar, de voro födda på nytt, de hade sina namn skrivna i himmelen, de voro redan rena i kraft av Jesu ord, de hade makt att göra under. Men nu skulle de få upp-

leva något revolutionerande, nu skulle de få kraft till att demonstrera evangeliet, kraft att vittna, lida och att dö för Jesus. —

Nu var det tio dagar kvar till pingst, som betyder femtio — femtio dagar efter påsk. Så var pingstdagen inne och anden föll över de 120 som bidade Faderns löfte; "de blev uppfyllda av den Helige Ande och begynte tala nya tungomål eftersom Anden ingav dem att tala". Apg. 2: 4. Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från allehanda folk under himmelen och när dånet hördes församlade sig hela hopen och *en stor rörelse uppstod*, ty var och en hörde sitt eget tungomål talas av dem.

Det var en av de nio Andens nådegåvor som kom i bruk vid detta tillfälle, gåvan att på olika sätt tala tungomål. 1 Kor. 12: 10.

Lärjungarna som hade varit innanför stängda dörrar av fruktan för judarna (Joh. 20: 19) blev i ett nu förvandlade till mäktiga stridsmän i Herrens armé, fyllda med den Helige Andes kraft. Folket uppfylldes alla av häpnad och förundran och sade: "Äro de icke gallileer alla dessa som här tala? Hur kommer det då till, att var och en av oss hör sitt eget tungomål talas? Alla hör vi dem på våra egna tungomål tala om Guds väldiga gärningar." Folket i Jerusalem trodde att allt var slut, Jesus hade blivit korsfäst och lärjungarna hade gömt sig av fruktan och förskräckelse för judarna. Petrus hade förnekat Jesus och svurit och förbannat, och sagt att han inte kände honom. Nu blev det rörelse igen, folket sade: "Vad kan detta betyda? Men somliga drevo gäck med dem och sade: De äro fulla av sött vin!" —

Då trädde Petrus fram jämte de elva och hov upp sin röst och talade till dem och sade: "I judiske män och i alla Jerusalems invånare, detta må ni veta och lyssnen nu till mina ord: Det är icke som I menen att dessa äro druckna: det är blott tredje timmen på dagen. Nej här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel. — Han sade vidare, att Gud hade uppväckt Jesus och sedan han genom Guds högra hand hade blivit upphöjd och av Fadern undfått den utlovade Helige Anden, *har han utgjutit vad I här sen och*

hören. Så må nu hela Israels hus veta — och vara förvissat om — att denne Jesus som I haven korsfäst, honom har Gud gjort till både Herre och Messias." —

När de hörde detta, kände de ett styng i hjärtat. Och de sade till Petrus och de andra apostlarna: "Bröder vad skola vi göra?" — Petrus svarade dem: "Gören bättring, och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn, till edra synders förlåtelse; då skolen I såsom gåva undfå den Helige Ande." Och han sade vidare att de skulle låta sig frälsas från detta vrånga släkte.

Det blev för mycket för dessa som varit med om att korsfästa Jesus, nu fick de ett styng i hjärtat.

Det fanns inget annat att göra, än att erkänna sanningen och taga emot frälsning. Och de som då togo emot Petri budskap läto döpa sig och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tretusen personer. Sedan ökade Herren församlingen dag efter dag, med dem som läto sig frälsas. Stora under och tecken gjordes av apostlarna. Alla nådegåvorna var i bruk i väckelsearbetet, det var makt och myndighet. Av de andra vågade ingen närma sig dem, *men folket höll dem i stor ära.* Rådsherrarna, fariseerna och de skriftlärda rasade. Gång på gång ställdes de inför rätta, de blevo fängslade och piskade med spön, men ingenting kunde hindra dem, ty Andens eld brann i deras hjärtan. Det står att de gingo ut ur rådsförsamlingen, glada över att de hade aktats värdiga att lida smälek för det namnets skull. Apg. 5: 41.

Och de upphörde icke att var dag undervisa i Helgedomen och hemma i husen och förkunna evangelium om Jesus.

Natten kommer, då ingen kan verka.

Nu lever vi i evangeliets, församlingens och den Helige Andes sista slutskede. Vi hör om stora segrar överallt i världen. Den sista skörden skall inbärgas innan vedermödan inbryter. Vittnen smorda med den Helige Andes kraft, förkunnar Jesu seger på Golgata över satan, löser de besatta, botar sjuka i Jesu namn. Särclaregnet faller, som får skörden att mogna innan den skall inbärgas i den himmelska ladan. Församlingen upprättas och effektiviseras och Herren använder sin församling på jorden. Varje lem i församlingskroppen skall fungera.

Jesus utvalde inte endast de tolv och de sjutiotvå. Efter pingsten tog det riktig fart i skördarbetet. Jesus utvalde hela församlingen till att bliva själavinnare, till att lägga händerna på de sjuka, till att driva ut onda andar. Ty dessa tecken skola åtfölja dem som tro, sade ju Jesus innan han for till sin Fader. *Dem som tro, här är ingen särskild mirakelman nämnd utom Herren Jesus, han som skulle verka med dem och stadfästa ordet genom de tecken som åtföljde det.* —

Vi tackar Gud för bröder och systrar, som fått en speciell utrustning av Herren och som kommer på allas läppar, men jag vet att Jesus vill använda alla troende i sin tjänst, så att Guds församling kommer i funktion den korta tid som är kvar, innan den skall hemförlovas till Himmelen och striden är avblåst och natten kommer, då ingen kan verka. Låt oss se till att vi har olja i lampor och kärll, att vi har överflöd, att vi gör allt vi kan nu för att rädda själar för himmelen.

Jesus kommer snart. Amen!

Uppbyggelsekonferens pågår på Hönö

11—30 JULI

Talare: SIGURD LARSON, Vansbro, KARE MÖRKESTÖL, Norge, ENOCK KARLSON, samt tillresande vittnen och sångare

VARJE KVÄLL (utom månd.) 19.30

SÖNDAGAR klockan 15.00 och 19.00

BÖN och BIBELSAMTAL

VARJE DAG klockan 12.00

VÄLKOMMEN FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN!

Maranataförsamlingen, Göteborg

En hälsning från

SALLY OLSEN

Bland Midnattsropets läsare har gjorts en insamling till Sally Olsens barnhem och fängelsemission i Puerto Rico. Maranataförsamlingens missionskassör i Stockholm kunde i början av maj översända till henne 3.000 kr. av dessa medel. Här skriver Sally och tackar...

"Hjärtligt tack för gåvan. Den kom som sänd direkt från himmelen. Vi skall nämligen just nu börja med en tillbyggnad av vårt barnhem då här är alldeles överfullt. Vi är tillsammans femtio människor och det kommer ständigt flera. Nästan varje dag måste jag visa ifrån mig desperata människor som

tigger om hjälp. Det är svårt att göra detta.

Nu har Herren bestämt att vi skall utvidga. Vi har ingenting att frukta när vi följer Hans råd. Vi har lärt oss att rådfråga Honom i alla ting. Därför får vi också se att allt lyckas för oss. Gud har varit oändligt god mot oss. Genom er gåva får ni också vara med och torka tårarna från många förgråtna barnaansikten.

Herren gav oss många nya bröder och systrar under vårt besök i Sverige och med stor glädje och tacksamhet till Herren minns vi de härliga dagarna vi fick vara tillsammans i Stockholm...

Jag vill också tacka så hjärtligt för Midnattsropet som vi läser och njuter från "cover to cover". Jag tar också med tidningen till fängelset och översetter den för fångarna. Vi märker att styckena är skrivna under inspiration av den helige Ande, och det är därför tidningen också för Livet med sig...

Systerhälsning, Sally Olsen."

Vänner som ekonomiskt vill stödja Sally Olsen i hennes arbete kan sända sina offer till: Maranataförsamlingens i Stockholm Evangelisationskassa, Sture Svärd, Frihetsvägen 38, Jakobsg. Postgiro 44 10 05.

Sally beder för en fänge som sitter i isolerad cell. Han är en brutal våldsmän.

Anders B. Andersson: UR DE ANDLIGA LIVSRÖRELSESNAS

PIETISMENS GRUNDSANNING: DEN PERSONLIGA

En andlig väckelse eller livsrörelse uppstår ej som ett resultat av kyrkopolitiska ingrepp, organisatoriska åtgärder, polemiska aggressioner eller antagandet av vissa

lärosatser. —

Den andliga väckelsen ÄR ett faktum endast där människor öppna sig för den Helige Ande. Med nödvändighet är sådana människor

förmedlare av andliga livsflöden. Från deras innersta flyter strömmar av levande vatten, såsom Skriften säger. —

Då en människa låter sig

Den stora andliga väckelse-
rörelse vilken framträdde inom
det lutherska kyrkoområdet vid
1600-talets mitt är känd under
namn av pietismen. Ordet pie-
tism betyder egentligen "över-
driven fromhet" och brukades
ursprungligen som ett smäde-
ord.

● ● ●

Pietismen betonade starkt att
kristendomen framför allt är
liv, ej blott ett lärosystem. Till
sitt väsen var den ett återupp-
livande och en konsekvent ut-
veckling av reformationens un-
danträngda grundsatser och en
naturlig reaktion mot kyrkans
objektivism och kollektivism,
vilken då nått sin spets med
ofruktbar bokstavsteologi, död
rättrohet och sedligt förfall,
både hos prästerskap och för-
samling, som resultat. —

Den lutherska kyrkans objek-
tivism visade sig överallt i ett
absolut undertryckande av den
subjektiva erfarenheten och
därpå grundad övertygelsebild-
ning till förmån för — och lyd-
nad under — den ofelbara
kyrkoläran, vars förståndsmäs-
siga omfattande fick ersätta
nyfödelse och helgelse. — Kol-
lektivismen yttrade sig i kris-
tendomens förvandling till en
institution där den enskilde
icke hade något värde utan

blott organisationen, samfundet
och dess formers korrekta iakt-
tagande betydde något. Kyrkan
undertryckte den enskilda män-
niskans tros- och bekännelse-
frihet och höll "lekmannen" i
andlig omyndighet genom att
utestänga honom från allt ak-
tivt deltagande i församlings-
livet, som alltså fick en helt
prästerlig, operonlig prägel. —

Pietismen blev nu den indivi-
dualistiskt-subjektiva reaktio-
nen mot denna utveckling, då
den förlade tyngdpunkten till
den personliga upplevelsen av
tron, genom att bestämt fram-
hålla att den nya födelsen icke
ägde rum i dopet utan vid en
medveten omvändelse, samt frig-
jorde den enskilda människan
från kyrkosamfundets förmynd-
darskap och gav henne del i det
andliga ansvaret och arbetet.
De kristliga gärningarna skall
regleras av Kristi, ej av Mose
lag och är en plikt i kärlekens
tjänst, men är inför Gud än-
dock utan egentligt värde för
människans frälsning. Staten
som sådan kan aldrig kristnas
och den världsliga makten sak-
nar alla befogenheter i trosfrå-
gor, lärde man.

● ● ●

Pietismens grundsatser sam-
manfattas i följande punkter:

1. Att kristendomen består mer
av praktiska handlingar än
av vetande, och att en för-
ståndsmässig, på intellektu-
ell väg vunnen dogmatisk
övertygelse icke kan ersätta
den levande tron.
2. Att den vidlyftiga och het-
siga kontroverseologien och
polemiken borde begränsas,
då lärans renhet tryggas
inte bara teoretiskt genom
disputationer utan praktiskt
genom en sann bättring och
ett helgat leverne.
3. Att de unga teologerna bor-
de fostras till detta som nå-
got absolut nödvändigt och
till deltagande i försam-
lingsvärderna.
4. Att prästerna i sina predik-
ningar borde lämna lärdoms-
språket och tala enkelt till
verklig uppbyggelse med
framhållande av tron och
dess frukt som en nödvän-
dighet.
5. Att ett allmänt prästadöme
skulle upprättas och att
icke prästerskapet ensamma
skulle förbehållas rätten till
andliga funktioner.

● ● ●

Den pietistiska väckelsen bör-
jade i Tyskland där Gud upp-
väckte en högt bildad, men
barnsligt from och ödmjuk
man, FILIP JAKOB SPENER.

HISTORIA I VÅRT LAND II

OMVÄNDELSENS NÖDVÄNDIGHET

*gripas, tändas och hänföras
av evangeliets eviga sanning
— om också bara av en del
av denna — men så till den
grad att den i henne tar ge-
stal, färgar och omformar*

*bennes leverne, då ÄR hon,
medvetet eller omedvetet,
alltid en väckelsens bärare.*

Jakob Spener
— "pietismens
fader".

Med klar blick för kyrkans grundskada började Spener predika mot överhetens andliga likgiltighet, prästerskapets iver blott för ren lära och folkets invanda förtröstan på barndop, nattvard och kyrkogång enbart som yttre ting. På de "uppväcktas" begäran inrättade han också privata sammankomster i sitt hem till inbördes uppbyggelse. —

Den naturliga konsekvensen av en sådan förkunnelse och sådana sammankomster blev att människorna uppdelades i två läger — troende och icke troende. Väckelsen spred sig snart över hela Tyska riket och då även till dess svenska provinser.

Pietismen kom snart att också antaga *separatistiska former*. Då Spener började tvivla på möjligheten till kyrkans totala förnyelse framhöll han med kraft att varje rättsinnig prästman borde ha som mål en församling av enbart levande kristna. —

Naturligtvis fick Spener möta ett häftigt motstånd och förföljelse från den ortodoxa kyrkan, vilken anklagade honom för grov irrlärlighet. —

• • •

Sverige var vid denna tid politiskt sett, en stormakt. Inte bara Finland och de baltiska

länderna utan också stora landområden i norra Tyskland hörde till dess provinser. —

Läget på det andliga området var verkligen sådant att en väckelse var av behovet påkallad.

Bokstavsteologi och renlärighetsiver hade visat sig vara utan all förmåga att lyfta individen och samhället — inte andligt och inte heller sedligt.

Uppfattningen bland folket om sakramenten var närmast vidskeplig, och ansågs verka som trollmedel. Alla som mottagit spädbarnsdopet ansåg sig vara Guds barn och om man begick någon synd behövde man bara gå till nattvarden så var allt bra. —

Biskopar och präster levde i öppen lastbarhet, men fick ändå behålla sina ämbeten. Villfarelse i läran var det enda brott som en präst inte fick göra sig skyldig till. Med allt annat hade man överseende. —

Hur stor den andliga okunskheten var, får man en föreställning om, då man läser om de så kallade häxprocesserna, som med kyrkans välsignelse förekom här i landet vid just denna tidpunkt. Urban Hjärne, som mer än någon annan lyckades medverka till avstyran det av detta onda hade under resor

i Tyskland mottagit starka intryck av pietismen. —

Givetvis var det i svenskområdena i Tyskland som pietismen först fick fäste och spreds därifrån till vårt lands övriga delar. I de svensk-tyska provinserna bröt väckelsen fram med en sådan kraft att Karl XI, som då regerade i Sverige, år 1694 nödgades utge ett påbud, i vilket han beklagade det omkring sig gripande svärmeriet och befälde att alla innevånare i hans provinser skulle avhålla sig från alla dessa kätterska talesätt mot kyrkan, på intet vis hålla privata sammankomster i husen, utan stadigt hålla sig till Guds ord och kyrkans ordning, varjämte hårt ansvar, ända till landsförvisning stadgades som påföljd för brott mot detta påbud. —

Bakom utverkandet av detta stränga regeringsedikt låg den ortodoxa lutherska kyrkoledningen, som i den nya rörelsen såg en fara för den religiösa enheten och naturligtvis också för sin egen maktställning. —

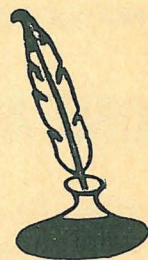
Men Guds ord bär icke bojar.

Trots regeringsedikt med hot om fängelsestraff, landsförvisning och död, stod snart överallt i alla landsändar gudfruktiga, helhjärtade män färdiga att kasta sig frimodiga in i kampen för den evangelie sanning de nu fått ljus över. —

I nästkommande artikel skall vi presentera några av dessa pietismens banerförrare. —

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Först vill jag säga ett hjärtligt tack för tidningen Midnattsropet. Alltsedan vi, min hustru och jag, för något över fyra år sedan kom i kontakt med väckelsen har tidningen varit oss till glädje och välsignelse. Den utkom litet oregelbundet i början och jag minns hur vi längtade efter varje nummer av Midnattsropet och dessa härliga grammofonskivor, som förde en fläkt från himlen in i vårt hem. När jag kom hem från arbetet spelade min hustru dessa skivor under det hon gick omkring glädjestrålände och prisade Gud. —

Vi har nu av nåd fått vara med i detta underbara verk de

är som gått sedan dess. Det har ej varit enbart till glädje. Det har varit kamp och nöd ibland, men Gud har på ett härligt sätt hjälpt igenom allt. Halleluja!

Kära syskon runt om i vårt land: låt oss hålla ut och kämpa för den tro som en gång för alla blivit meddelad de heliga. Själafienden vill nog slå ned vårt mod, men Jesus har vunnit seger åt oss. Står vi honom trogna skall vi också få vara med och bärga in den sista skörden innan Han kommer.

Snart skall striden avblåsas och vi går till Hans möte — underbara dag. —

Arvid Joelsson
Broakulla

Guds viljas väg är den bästa . . .

Vi kristna talar ofta om nödvändigheten av att komma in på Guds viljas väg. Vi ber ofta i våra böner att Guds vilja må ske i våra liv. När bönesvaret kommer på ett annat sätt än vi tänkt oss börjar vi dock genast knorra och knota och kommer med vårt: Varför? —

Herrens vilja överensstämmer inte alltid med våra önsk-

ningar. Vi blandar ofta samman våra önsknings och Guds väg. Vi tänker ej på att Guds vägar icke äro våra vägar. Jes. 55: 8.

Vi ser det vara Guds väg så länge den stämmer med vår, fast vi i verkligheten har gjort oss en egen stig på sidan av Herrens väg.

Herren har många körfiler. Han kommer ofta på sitt speciella sätt, därför är det bäst för oss att foga oss efter hans vilja ty det står skrivet: "För dem som älska Gud samverkar allt till det bästa." Fast det kan ibland tyckas oss motsatsen.

Gud ser längre än vad vi kan göra. Därför skall vi ej söka påskynda Gud, utan bida vad som är hans vilja. Söker vi ärligt efter den, uppenbaras den

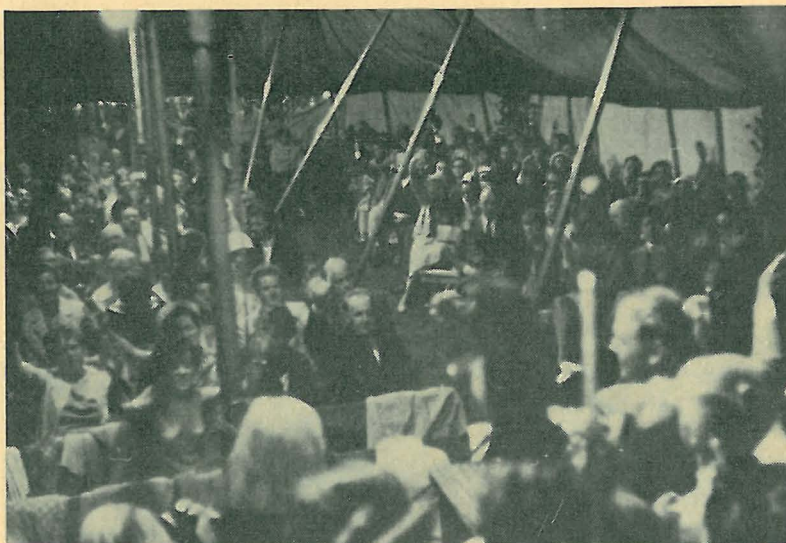
snart för oss. Då är frågan om vi vill acceptera den. —

Vi kan ibland komma fram till ett stopptecken. Stannar vi ej för detta stopptecken utan fortsätter i vår egen själviskhet ser det kanske till en början ut som förut, men en förändring inträder snart och vi kommer i olyckor av olika slag.

Har vi ej Jesu kärlek i våra hjärtan så har vi vikit av från Guds viljas väg och en dag kanske vi står där självbedragna och säger: Herre hava vi icke gjort det och det i ditt namn men han känner oss icke därför att vi vandrat vår egen väg i själviskhet istället för att ha gjort vår himmelske Faders vilja.

Carin Åhrström
Luleå

STOR SEGER I EDSBYN

"JESUS KRISTUS är densamme i går och i dag, så ock i evighet." — Dessa ord är förvisso sanning — det har jag fått uppleva i sommar. — Jag är gripen och glad över vad som sker i dessa sista dagar — Gud gör under. Tack och lov.

Under tältkampanjen i Gävle upplevde vi en mäktig förkrosselse och ett verkligt reningsbad i blodskällan. Hela gruppen upplevde en mäktig förnyelse. Det var underbart att se den kärlek som blev utgjuten i allas

hjärtan — kärlek till varandra och kärlek till syndare. —

Syndare kom också och upplevde frälsning och sången "Synd och värld farväl för evigt" steg mot höjden från förlösta människohjärtan. Många sjuka sökte hjälp i förbön och Gud gjorde under. Jesus vill i fortsättningen göra stora ting i Gävle. —

Tältkampanjen i Edsbyn med Midsommarkonferensen blev ett nedslag av Guds kraft från himmelen. Redan i första mötet

förnam vi att Herren ville göra något särskilt med oss. I ett möte upplevde fem nyfrälsta ett dop i den Helige Ande och eld. Vilket jubel, vilken glädje då alla lovade Gud med nya tungor. Ja, detta är vad vi behöver mera utav.

Vi hade också besök av Donald Bergagård och ingen som var med kommer att glömma dessa möten där Gud gjorde under och tecken mitt ibland oss. Många syndare har blivit fräslta, sjuka helade och församlingen har upplevt en mäktig förnyelse. —

Mötena pågår nu och på lördag skall en skara nyfrälsta döpas till Kristus i tältet. Bed för dessa nyfrälsta att de bli bevarade och får bli till välsignelse. Bed också för de planerade kampanjerna på andra platser att denna väckelseväg må stiga ännu mera. Tusentals av dyra själar skall räddas innan Jesus kommer.

Väckelsen är här!

Erik G. Eriksson

Från Toftbyn i Dalarna

"Då vi alltså veta vad det är att frukta Herren söka vi vinna människor." 2 Kor. 5: 11.

Vi har gång på gång genom Guds oändliga nåd fått bevittna att Herren är trofast och att han ännu i dag löser människor från synd och elände. —

Flera har blivit frälsta den sista tiden och många står mycket nära ett avgörande. —

Nyligen har vi haft dop här i Toftbyn då sju nyfrälsta blev döpta till Kristus. Det är underbart att se dem växa till. —

Jag och min hustru har fyra flickor och alla frälsta — Gud hör bön. —

Karl-Henrik Henriksson och Svein Nymo har sista tiden förkunnat Guds ord ibland oss. Vänner från Falun med omnejd har också varit med och hjälpt oss vinna själar för Jesus. Gud är trofast — Jesus kommer — Maranata! —

"Jag och mitt hus vilja tjäna Herren." —

*Erik Hansson
Toftbyn*

När de vise männen sökte efter Jesus för att giva honom sin hyllning sökte de först på fel plats. De gick till Herodes, som själv inte visste vem Jesus var.

Själv var jag bara 15 år när jag började söka Jesus och jag fann Honom — underbara verklighet! Sedan har jag fått följa Honom hela livet och aldrig har Hans närhet så glatt mitt hjärta som i dag. — Du som läser detta är också en sökare. Du törstar efter tillfredsställelse och glädje — det är ditt medfödda gudsbehov. Men du söker som de vise männen på fel ställe. Hos denna världens furste

söker du och han kan inte hjälpa dig. —

Sök Jesus vid Golgata — där finns det rening och förlåtelse för all din synd i blodet. Åkalla **Jesu** namn så blir du frälst. Sen får du tacka Honom — hylla **Honom**, följa Honom. Då först får livet mening. Snart kommer **Jesus** och hämtar sin brud. Då får du också vara med om du hör Jesus till.

Maranatahälsningar.

*Aina Hansson
Toftbyn*

Jag är tacksam till Jesus Kristus för att Han genom sin död på Golgata bringade liv och hopp för evigheten. I det hoppet hava vi ett säkert själens ankare som når innanför förlåten, dit Jesus såsom förelöpare, har gått in för oss. —

Jesus har gett mig en frid och glädje som inte världen kan bjuda någon. Han har köpt mig fri från syndens och dödens lag och jag får bo i hans helande sår. Tack och lov! —

Köttet och Anden ligger i strid med varandra, och Anden skall segra om vi ikläder oss och använder den vapenrustning Gud vill ge oss. Det är också härligt att få lida för Jesus. —

Då Petrus led korsdöden för Jesus upplevde han mer av Jesu härlighet än av sin egen smärta tror jag. Och han var lycklig att få dö utan skuld. Jag tror också att han kände Guds välbehag över sitt liv och det betyder mer än allt annat.

Det må vara lärjungen nog om det går honom såsom hans Mästare och tjänaren om det går honom som hans Herre. —

Blott en kort liten tid — Jesus hämtar oss hem.

*Ullabeth Hansson
Toftbyn*

DONALD BERGAGÅRD

har sagt upp sin tjänst som föreståndare för Maranataförsamlingen i Jönköping från den 1 okt. Han kommer att resa och hålla väckelsemöteserier en tid framåt.

JESUS FRÄLSTE OCH HELADE MIG

Ända från mina ungdomsår har jag haft känning av reumatisk värk. För omkring fjorton år sedan flyttade sig värken upp mellan skulderbladen. Det var då först som de riktiga plågorna började. Värken strålade ut i bröstet och tidvis ända in i magsäcken.

Läkarna förklarade, att värken berodde på nervinflammation.

Min situation tillspetsades mer och mer

Allt eftersom åren gick blev min situation alltmer tillspetsad, och trots mängder av behandlingar och ordinationer blev det bara värre med värken. Jag började hata alla läkare, som trots sina löften ej kunde ge mig någon hjälp.

Jag hade alltid trott på Gud, men Jesus hade jag ej mottagit som min personlige Frälsare. Visserligen hade jag, någon gång i min ungdom, försökt förneka Gud, men jag hade funnit det vara lättare att erkänna Honom.

Prisandet av vetenskapen sårade mig

Under många år sökte jag kristlig gemenskap i olika möten, som jag besökte, och jag kände vid flera tillfällen ett starkt behov av att få lämna mitt liv i Jesu händer, men avgörandet uppsköt jag alltid.

Jag saknade något i dessa

möten, som jag då ej kunde identifiera. Ett som sårade mig i många möten, var lovpriset av vetenskapen och världsliga ting. —

Men pris ske Gud! Det hände något till sist.

Maranathamötet i TV grep mig

Det var år 1963 som min hustru och jag fick se ett avsnitt ur ett Maranathamöte i Sveriges TV. Vi såg lilla Ulla som med ett tårdränkt ansikte och klappande händer lovprisade sin Jesus.

Jag förstod genast, att detta var något för oss. Jag liksom kände mötesatmosfären i TV-rutan. Men det tog tre år innan vi kom i närmare kontakt med Maranataväckelsen. Vi bevistade vårt första Maranathamöte i Vasa Allhelgonadagen 1966. Samtidigt anlände även hit till Jakobstad några välsignade Maranatasyster och bröder, som började hålla regelbundna möten här. Det var i dessa möten, som jag fann det, som jag i många år hade sökt. Både min hustru och jag fick uppleva full frälsningslycka.

Nu vågade jag tro på Guds löften

Nu vågade jag gå ut på Guds löften, ty nu förstod jag att de håller. Av människor hoppades jag ej mera någon hjälp för min sjukdom. Mitt enda hopp var nu till Herren. Till Honom ro-

pade jag i min nöd. Han hörde mig och helbräddgjorde mig. Jag har nu varit alldeles fri från värken i många månader och kunnat sköta mitt arbete obehindrat. —

Mina ord blir plötsligt så få och fattiga, när jag vill forma ett tack till levande Gud för detta hans uppenbara ingripande. Gud väntar att vi skall ta honom på orden. —

Min vän!

Söker du svar på frågan om Herren bryr sig just om dig? Jag kan inte hjälpa dig bättre att finna svaret än genom hänvisning till Gudsordet: "Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom, och han med mig." Upp. 3: 20.

Min upplevelse kan även bli din

Det är du som har avgörandet i din hand. Det är du som skall öppna eller stänga för Frälsaren. Det är du som bestämmer om han skall ta hand om din vilja, din tankegång och alla dina livsyttningar. Jesus tvingar sig aldrig på någon människa. Han står där bara och klappar på hjärtedörren. Tron på det löftesordet tillåter Gud att göra något med oss och för oss.

Med Maranatahälsningar från Jakobstad

Oskar Laine
Finland

ISRAEL... *Forts. från sd. 7.*

När det gäller uttrycket "hedningarnas tider" står det i ett bestämt samband med Pauli ord: "Intill dess hedningarna i fulltalig skara kommit in." —

Det finns visserligen en skillnad på dessa två begrepp, men de är ändå parallella, de sammanfalla. Vi läser:

"Förstockelsen har drabbat en del av Israel och skall fortfa ra intill dess hedningarna i fulltalig skara hava kommit in; och så skall hela Israel bliva frälst, så som det är skrivet från Sion skall förlossaren komma. Han skall skaffa bort all ogudaktighet från Jakob och när jag borttager deras synder, då skall detta vara det förbund som jag gör med dem. Se vi nu på evangelium, så äro de hans ovänner, för eder skull; men se vi på utkorelsen, så äro de hans älskade, för fädernas skull, ty sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud inte ångra." Rom. 11: 25—29.

Det är av just denna orsak, som Gud kommer att infria sina löften även mot Israel — *sina nådegåvor och sin kallelse kan han icke ångra*, därför kommer han, när nådeshushållningen är slut, att ta sig an Israel igen. Jesus kommer då som en Förlossare och Frälsare för hela Israels folk.

Uttrycken "hedningarnas tider" och "Jerusalem förtrampat av hedningarna" betecknar den tid, då Israel på grund av sin synd icke existerar som nation. —

Den fjortonde maj 1948 — det är 19 år sedan nu — blev Israel en fri oavhängig nation. Sedan dess har man kämpat och kämpar fortfarande för en enda sak, nämligen för att få trygghet inom sina gränser. —

Uttrycket "hedningarna i fulltalig skara" gäller Guds frälsningsverk bland hednafolken. *Guds hus skall bli fullt*. Det är alltså ett visst antal hedningar som skall bli frälsta under nådeshushållningens tid. Ett antal vars storlek allenast Herren känner till. När det antalet är fulltaligt kommer Jesus för att hämta sin brud. —

Det som nu sker i världen säger oss att det strax är slut på hedningarnas tider. Staden Jerusalem är inte längre förtrampat av hedningar. Vad som redan hänt i detta krig är preludierna till Herrens dag. Det är allvarligt, vänner, ty det finns en dag, som ligger före dagen för Israels fulla upprättelse — Kristi dag — uppståndelsens dag — uppryckandets dag — den dag då Herren skall komma, inte till jorden utan i skyn. Den himmelska dragningskraften — kärleken mellan brud och brudgum — gör att när Jesus kommer i skyn skall vi ryckas upp honom till mötes.

Det är för att möta den dagen vi skall göra oss redo. —

ENSIDIGHET... *Forts. från sid. 3.*

låta sitt handlingssätt dikteras av ovidkommande och subjektivt betingade sympatier och/eller antipatier kan vi med ödmjuk tacksamhet säga: "ALLT HÖR OSS TILL!!" Vilken fantastisk mångfaldig rikedom! —

□ □

Vi kan väl inte bara acceptera dem som tillgodoser bara våra egna, många gånger begränsade behov och önskemål? Behoven är stora — men Kristus räcker till! "Vad är Apollos? Vad är Paulus? Allenast tjänare, genom vilka Ni har kommit till tro: Och de är det i mån av vad Herren har beskärt åt var och en av dem." 1 Kor. 3: 5.

Allt hör oss till!

Detta löser en hel mängd problem. All personkult — och dess motsats! — alla små futtigheter måste bort! Alla HERRENS tjänare är var och en i sin mån med i det stora tempelbygget. Gud vare lov! —

Alla Guds tjänare uppbär var sitt ämbete. Varje ämbete representerar en del av Kristus: Eller kanske bättre, de belysar var och en en speciell sida av Kristus. Detta sker väl i och genom deras förkunnelse. Vill vi se Kristi härlighet på ett mångfaldigt sätt? Låt oss då gerum för alla ämbeten och tjänster! Ty här är det ju fråga om GUDS GAVOR till församlingen. Se Ef. 4: 17—16.

□ □

Nu finns det, som många vet, olika åldersmått i Kristus. Det finns barn, ynglingar och fäder. 1 Joh. 2: 12—14. Då krävs också, av naturliga skäl, olika föda. Vem skall ge den? De olika tjänarna, svarar alla bibelkunniga. Men fungerar det nu så? Ingen har väl rätt att förakta "mjölkmaten" och allra minst dem som levererar sådan. Likadant är det med detta om "fast föda".

Befrämjar vår förkunnelse andlig tillväxt? Eller måste vi med sorg se att gammalkristna inte ens har lärt sig att själva äta? Mycket mindre att kunna förstå "en undervisning om rättfärdighet"; d. v. s. en mogen undervisning i Guds visdom. Hebr. 5: 11—6: 3.

Jag tror ändock att det är många som vill framåt, djupare och högre i Jesu och Andens nådefullt stränga skola. Det finns i dag ungdomar som på några år nått en förvånansvärt stor andlig insikt och lever för Herren med skärpta sinnen. Visserligen saknar man erfarenhet, men det kommer med åren. —

Låt oss tack Gud för allt POSITIVT som trots allt finns. Gud leder den ärlige rätt och ger den ödmjuka nåd. Är inte det ämne till lovsång? —

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

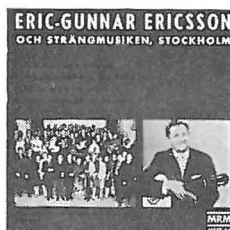

MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MRM 40. Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår. Sång av Asa Gunnarsdotter till hammondorgel, piano, solo- och kompgitarr.

MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric-Gunnar Ericsson med strängmusikerna. (Direktupptagn. från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm, den 18 okt. 1964.)

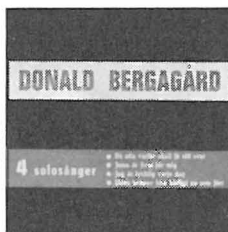

MRM 32. Städs på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever Du livet i Kristus min vän/Se, han räcker ut sin hand. Sång av Sigrid Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 33. Sjung Evangelium. Inspelningen är gjord i ett väckelsemöte. Jag vet en vän. Sång av Tore Johansson. Gamla tiders kraft. Sång av Eskil Axelsson. Nu jag funnit har ett härligt land. Duettsång Elise Olofsson och Inga-Lill Blomqvist. Snart en morgon byter fram. Sång av Liliane Krantz.

HEP 247. Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Donald Bergagård.

MRM 22. Höjen jubel/Säg skall du bli med/Ett vilsegånget barn/Du vår Herre kom. Aina Nilsson sjunger egna sånger.

MRM 28. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen Stockholm, den 18 oktober 1964.)

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelsemöte).
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

TÄLTKAMPANJERNA I NORRLAND

FORTSÄTTER –

NU BÖRJAR MÖTEN I BODEN

Efter konferensveckan i Kärrsjö reses tältet i Boden. Bröderna Karl-Henrik Henriksson och Rune Gelinder m. fl. vittnar och sjunger.

Vänner som vill vara med och ekonomiskt stödja dessa mötesserier i Norrland kan sända sina offer till Maranataförsamlingens evangelistkassa, Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG. Postgiro nr 44 10 05.

Evangelisterna Rune Gelinder, Gunilla Fredriksson, Karl-Henrik Henriksson, Britt-Mari Hansson och Gunno Andersson utanför den skåpbil som inköpts och inretts för tältmissionens räkning och där bröderna också har sin bostad under kampanjerna.